

(Lovforslag nr. L 46. Fremsat 17/10 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg gør opmærksom på den omdelte rettelse på blad nr. 152.

Socialministeren (Erling Jensen):

Lad mig til det foreliggende lovforslag gøre en række bemærkninger.

Til forslaget om, at der bør stilles uddannelsesmæssige krav til de personer, kommunerne anvender i vejledningsarbejdet, skal jeg oplyse, at det i bistandslovens § 29 er fastsat, at der i vejledningsarbejdet skal anvendes personer, der i kraft af deres uddannelse eller tidligere virksomhed har særlige forudsætninger for dette arbejde.

Jeg skal også henvise til, at det i socialministeriets cirkulære af den 9. oktober 1976 om rådgivning og tilsyn efter bistandsloven er præciseret, at der til ansatte med rådgivningsopgaver må stilles betydelige krav om evne til at komme i kontakt med klienterne og til at skabe sig et objektivt overblik over deres forhold, ligesom vejlederne naturligvis må have et bredt kendskab til de samlede hjælpemuligheder. Det er også i cirkulæret nævnt, at socialrådgivere og personer med uddannelse i en kommunes sociale forvaltning vil være egnede til at varetage disse opgaver, men også personer med andre uddannelser, eventuelt suppleret med praktiske erfaringer i socialt arbejde, vil kunne have tilgængelig viden, der gør dem fuldt ud kvalificerede til rådgivningsarbejdet. Jeg mener derfor ikke, at der er grundlag for at ændre § 29 som foreslået.

Så er der stillet en række forslag af økonomisk karakter.

Der stilles således forslag om, at forældrebetalingen i daginstitutioner nedsættes med 5 pct. Det er et forslag, man kan have megen sympati for, men jeg mener ikke, at der på nuværende tidspunkt er basis for at gennemføre det. Lad mig blot nævne, at hele problematikken omkring vore daginstitutioner, herunder de økonomiske forhold, for tiden nærmere drøftes og behandles af børnekommissionen. Jeg mener derfor, at man bør afvente

resultatet af kommissionens arbejde, inden der tages stilling til et så afgørende spørgsmål som, på hvilket niveau forældrebetalingen bør ligge. I denne forbindelse vil jeg yderligere fremhæve, at det som bekendt for tiden overvejes at gennemføre en forhøjelse af indtægtsgrænsen for fripladser i daginstitutioner.

Der stilles også forslag om, at refusionsprocenten for kommunerne forhøjes fra 50 til 75 pct., og om at ophæve adgangen for ministeren til at fastsætte maksimumsbeløb for størrelsen af de udgifter, kommunerne kan anmelde til refusion af udgifterne ved de kommunale institutioner.

Disse forslag er, som det også fremgår af lovforslagets bemærkninger, en genfremsættelse af et tidligere forslag, og jeg finder derfor ingen anledning til igen at gå ind i en nærmere debat om disse spørgsmål.

I forslagens bemærkninger er endvidere nævnt, at man ønsker, at også kommunernes administrationsudgifter ved loven skal kunne anmeldes til refusion.

Dette er ikke en ny tanke, og problemet blev drøftet i forbindelse med behandlingen af bistandslovforslaget. Når man dengang afviste denne mulighed, hang det bl. a. sammen med, at det måtte forudsættes, at der formentlig ved lov eller administrative forskrifter skulle fastsættes nærmere regler for tilrettelæggelsen af rådgivningsvirksomheden og nærmere kriterier for, hvorledes disse udgifter skal udsøndres fra almindelige administrationsudgifter. De betænkeligheder, som dengang gjorde sig gældende, er fortsat eksisterende, og jeg må derfor afvise forslaget.

Om lovforslaget som helhed skal jeg slutelig kun sige, at jeg erkender, at på nogle punkter er forslagens intentioner også mig sympatiske, men det er imidlertid nøjagtig de punkter, der allerede behandles andetsteds, og på den baggrund skal jeg anbefale, at forslaget afvises.

Grete Hækkerup (S):

Socialministeren har jo ret så nøje gennemgået lovforslaget, og jeg kan da meddele, at den socialdemokratiske gruppe er enig i ministerens bemærkninger.

Principielt må jeg sige, at forslaget om ændring af § 29 om uddannelseskrav til de personer, der skal udføre vejledningsarbejdet,